

"İçtihat Metni"

Kararı Veren

Yargıtay Dairesi: 12. Ceza Dairesi

Mahkemesi: Asliye Ceza

Sayı: 980-1442

Taksirle bir kişinin ölümüne neden olma suçundan sanık ...'in beraatine ilişkin Sakarya 1. Asliye Ceza Mahkemesince verilen 09.05.2013 tarihli ve 166-701 sayılı hükmün, katılanlar vekili temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 12. Ceza Dairesince 27.04.2015 tarih ve 9449-6872 sayı ile; "...Olay tarihinde sanık ...'in idaresindeki otomobil ile meskun mahalde, iki yönlü yolda, gündüz vakti saat 14:30 sıralarında seyri sırasında, aracının direksiyon hâkimiyetini kaybederek gidiş yönüne göre sağında kalan elektrik direğine çarpması sonucunda aracın spin atıp burnunun geldiği yönü gösterir şekilde kaldırımıdaki elektrik direğinden 6 metre uzaklıkta durduğu, sanık ... ve araçtaki iki yolcunun araçtan inerek çarptıkları elektrik direğinin bulunduğu tarafta ağaçlık alana geçip yardım bekledikleri sırada, yolun kenarına gelip beklemekte olan yaralılara su götürerek yardımda bulunmak isteyen Nihat Keleşoğlu'nun, o yönde yaralılara doğru yürüdüğü sırada araba çarpması sonucu sallanan elektrik direğindeki fincanından kurtulan elektrik telinden geçen elektrik akımının ölenin vücudundan geçmesi nedeniyle solunum ve dolaşım yetmezliğinden dolayı öldüğü olayda; sanığın eylemi ile ölüm arasında nedensellik bağı bulunduğu gözetilerek sanığın mahkûmiyetine karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde hüküm tesisi," isabetsizliğinden oy çokluğuyla bozulmasına karar verilmiş, Daire Üyesi M. Albayrak; "...Meydana gelen ölüm olayında sanığın kusuru bulunmadığından mahalli mahkemenin beraat kararı sonuç itibarıyla doğrudur. Sayın çoğunluğun taksirin bir unsuru olan illiyet bağının olayda bulunduğu hareketle sanığın taksirle öldürme suçundan cezalandırılması gerektiğine dair bozma görüşlerine açıkladığımız bu nedenlerden dolayı katılmıyorum." düşüncesi ile karşı oy kullanmıştır.

Sakarya 1. Asliye Ceza Mahkemesi ise 03.12.2015 tarih ve 980-1442 sayı ile; bozma nedenine uymayarak önceki hüküm gibi sanığın beraatine karar vermiştir.

Bu hükmün de katılanlar vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 13.05.2016 tarihli ve 126023 sayılı "Onama" istekli tebliğnamesiyle Yargıtay Birinci Başkanlığına gelen dosya, Ceza Genel Kurulunca 07.12.2016 tarih ve 777-934 sayı ile 6763 sayılı Kanun'un 38. maddesi ile 5320 sayılı Kanun'a eklenen geçici 10. madde uyarınca kararına direnilen daireye gönderilmiş, aynı madde uyarınca inceleme yapan Yargıtay 12. Ceza Dairesince 22.03.2017 tarih ve 146-2271 sayı ile direnme kararının yerinde görülmemesi üzerine Yargıtay Birinci Başkanlığına iade edilen dosya, Ceza Genel Kurulunca değerlendirilmiş ve açıklanan gerekçelerle karara bağlanmıştır.

TÜRK MİLLETİ ADINA

CEZA GENEL KURULU KARARI

Taksirle bir kişinin ölümüne neden olma suçundan sanıklar ... ve...hakkında verilen beraat kararları Özel Dairece düzeltilerek onanmak suretiyle kesinleşmiş olup direnmenin kapsamına göre inceleme, sanık ... hakkında taksirle bir kişinin ölümüne neden olma suçundan verilen beraat kararı ile sınırlı olarak yapılmıştır.

Özel Daire çoğunluğu ile Yerel Mahkeme arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyuşmazlık; sanığın eylemi ile maktulün ölümü arasında nedensellik bağının bulunup bulunmadığının belirlenmesine ilişkin ise de Yargıtay İç Yönetmeliği'nin 27. maddesi uyarınca öncelikle,

Yerel Mahkeme kararının "yeni hüküm" niteliğinde olup olmadığının değerlendirilmesi gerekmektedir. Ceza Genel Kurulunun süreklilik kazanmış uygulamalarına göre şeklen direnme kararı verilmiş olsa dahi;

- a) Bozma kararı doğrultusunda işlem yapmak,
- b) Bozma kararında tartışılması gerektiği belirtilen hususları tartışmak,
- c) Bozma sonrası yapılan araştırma, inceleme ya da toplanan yeni delillere dayanmak,
- d) Önceki kararda yer almayan ve daire denetiminden geçmemiş olan yeni ve değişik gerekçe ile hüküm kurmak,

Suretiyle verilen hüküm, direnme kararı olmayıp yeni bir hükmüdür. Bu nitelikteki bir hükmün temyiz edilmesi hâlinde ise incelemenin Yargıtay'ın ilgili dairesi tarafından yapılması gerekmektedir.

İncelenen dosya kapsamından;

Yerel Mahkemece; "...Saniğin kullandığı araç ile elektrik direğine çarptığı, yolun kenarında bekledikleri esnada kendilerine yardıma gelen müteveffanın kopan elektrik yüklü tele teması neticesi ölümü ile neticelenen eylemde, sanık ...'in taksirli eylemi ile elektrik direğine çarptığı sabit olmakla birlikte bu aşamadan sonra elektrik telinin kopmasını önleyebilecek durumda bulunmadığı gibi dikkat ve özen yükümlülüğü doğrultusunda kaza mahallinde alınabilecek herhangi bir önlem de bulunmadığı değerlendirilmekle tesadüfen olay mahallinde bulunan müteveffanın yukarıda açıklandığı şekilde kopan elektrik telinin teması ile ölmesi eylemi ile saniğin eylemi arasında nedensellik bağının bulunmadığı," şeklindeki gerekçe ile saniğin taksirli eylemi ile maktülün ölümü arasında illiyet bağı bulunmadığından bahisle saniğin beraatine ilişkin verilen ilk hükmün Özel Dairece, saniğin eylemi ile ölüm arasında nedensellik bağı bulunduğu gözetilerek saniğin mahkûmiyetine karar verilmesi gerektiğinden bahisle bozulmasından sonra yapılan yargılama sonucunda; "...Tartışılması gereken noktanın maktülün ölümünde saniğin taksire dayalı kusurunun bulunup bulunmadığıdır...TCK'nın 22. maddesinin gerekçesinde 'taksirli suçların belirgin özelliği, icraî veya ihmali şekilde olabilen iradi hareketin varlığı ve kanunî tanımda yer alan unsurlardan birinin öngörülmemiş olmasıdır.' denilmek suretiyle taksirin unsurlarından olan neticenin öngörülebilir olması açıklanmış olup bu olayda neticenin öngörülebilir özelliği gerçekleşmemiştir. Taksirli suçlarda toplumun kendisine yüklediği dikkat ve özen vazifesini ihlâl ederek zararlı neticeye sebep olan ferdin cezalandırılacağı kabul edilmiş, söz konusu vazifenin yerine getirilmesi, her vazifenin yerine getirilmesinde aranan bir imkânın varlığına bağlıdır, işte bu imkân neticenin öngörülebilir nitelikte olmasıdır, bu bakımdan öngörebilmenin imkânsız olması durumunda taksirden söz edilemez. Öngörülemeyen bir neticeye engel olunabilmesi de düşünülmemeyeceği için engel olunabilmesi düşünülmemeyen bir neticeden de saniği kusurlu tutmak mümkün değildir.

Dosyamıza konu olayda sanık ve ölen elektrik telinin düşebileceğini öngörmemişlerdir. Öngörülmesi mümkün olmayan bir olayda da dikkat ve özen yükümlülüğüne uyulmadığı ileri sürülemeyeceğinden olayda taksirin unsurlarından olan dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırılığın bulunduğu söylenemez." biçiminde, olayda saniğin taksire dayalı kusurunun bulunmadığına ilişkin önceki kararda yer almayan ve Özel Daire denetiminden geçmemiş olan yeni ve değişik gerekçeler gösterilerek saniğin CMK'nın 223/2-c maddesi uyarınca beraatine karar verildiği anlaşılmaktadır.

Bu itibarla, Yerel Mahkemenin son uygulaması direnme kararı niteliğinde olmayıp önceki hükümde yer almayan delillere dayanılarak yeni ve değişik gerekçelerle hüküm kurulmuş olması nedeniyle yeni hüküm niteliğinde olduğundan, Özel Daire denetiminden geçmemiş bulunan yeni hükmün de doğrudan ve ilk kez Ceza Genel Kurulu tarafından ele alınması mümkün olmadığından dosyanın temyiz incelemesi için Özel Daireye gönderilmesine karar verilmelidir.

SONUÇ:

Açıklanan nedenlerle;

Sakarya 1. Asliye Ceza Mahkemesince verilen 03.12.2015 tarihli ve 980-1442 sayılı karar "yeni hüküm" niteliğinde olduğundan, dosyanın temyiz incelemesi için Yargıtay 12. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİ EDİLMESİNE, 09.07.2020 tarihinde yapılan müzakerede oy

birliđiyle karar verildi.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

Yazı İşleri Müdürü

Ö.B

...

YARGITAY BA KANLI